

ACTIEPLAN JONGVOLWASSENEN

d.d. 11 mei 2017
aangepast na advies RC d.d. 5 mei 2017
goedgekeurd op ACO d.d. 2 juni 2017

De brug naar volwassenheid

Het aanbod voor jongvolwassenen moet, vanuit het oogpunt continuïteit, dermate georganiseerd worden dat ze bij uitstroom uit de jeugdhulp zo maximaal mogelijk over de kennis en vaardigheden beschikken om een eigen weg te vinden. Voor die jongvolwassenen voor wie na de jeugdhulp vervolghulp noodzakelijk blijft, worden specifieke acties opgezet: de bestaande ondersteuning voor kwetsbare jongvolwassenen met een handicap wordt bestendig, net zoals de projecten intersectorale ondersteuning van jongvolwassenen en volwassenen met een verstandelijke handicap en bijkomende psychiatrische en/of gedragsstoornissen. De in de Cachet-publicatie “Sur ma Route” geformuleerde bevindingen voor de aanpak van de doelgroep van jongvolwassenen worden uitgerold. De bevindingen van Cachet en de beleidsaanbevelingen uit de vergelijkende studie tussen begeleid zelfstandig wonen van het algemeen welzijnswerk en van Jongerenwelzijn vormen de basis voor een coherenter beleid.

Voor jongeren en jongvolwassenen in verontrustende situaties en in de gerechtelijke jeugdhulp is de periode van jongvolwassenen zijn nog precairder. Zij zijn immers in de mogelijkheid – ongeacht de problematiek die zich aandient – om te breken met jeugdhulp. We denken bijvoorbeeld aan jongeren die feiten plegen en recidiveren, of aan jongeren die slachtoffer zijn van tienerpooiers. We gaan in overleg met de federale overheid om te onderzoeken hoe we hierin stringenter en meer beschermend kunnen optreden.

Uit: “2.0-aanpak voor de integrale jeugdhulp in Vlaanderen”

1. Bronnen

Advies van het Intersectoraal Raadgevend Comité Jeugdhulp nr. 2017-01 van 5 mei 2017 over het actieplan actieplan jongvolwassenen.

Motie van het Vlaams Parlement van 5 oktober 2016 tot besluit van de op 13 september 2016 door Freya Van den Bossche en Elke van den Brandt in commissie gehouden interpellaties tot minister Jo Vandeurzen, respectievelijk over het begeleiden van kwetsbare jongeren uit de jeugdhulp op de drempel van de volwassenheid en over de hiaten in de hulpverlening voor jongeren en jongvolwassenen.

Globaal Plan dak- en thuisloosheid (Vlaamse overheid, 2016, neergelegd als mededeling op de Vlaamse Regering op 9 december 2016)

Een 2.0.-aanpak voor integrale jeugdhulp in Vlaanderen (Vlaamse Overheid, maart 2016)

Acceleratie to independence: after care guarantee in youth care via personal budget (2016, María José Aldanas)

Sur ma Route – Samen op zoek naar een beter parcours van jeugdhulp naar zelfstandigheid (Cachet vzw, 2015, Ann Clé)

Overgang naar volwassenheid: belevingsonderzoek bij jongeren die de bijzondere jeugdbijstand verlaten (UGent, 2015, Sharon Van Audenhove)

Handboek integrale jeugdhulp, +18, cahier 5, Politeia, 2015.

Verslag project praktijkonderzoek naar meer verantwoorde flexibilisering van de regelgeving met het oog op een hogere turnover in de bijzondere jeugdbijstand (De Cocon vzw, 1/12/2013 – 31/12/2015)

Op weg naar zelfstandig wonen – een vergelijkende studie tussen CBAW-diensten en BZW-diensten (Steunpunt Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, rapport 35, 2015, Evy Meys)

Het Scharnierpunt, samen met jongvolwassenen op weg naar meerderjarigheid (departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, februari 2014, Sofie De Smet, Wilfried Meyvis)

Jongeren op het scharnierpunt van minder- naar meerderjarigheid: over aanklappen, loslaten en andere uitdagingen voor de Integrale Jeugdhulp (Handboek Integrale Jeugdhulp aflevering 11, Politeia, maart 2012, Sofie De Smet)

Toekomstperspectieven van jongvolwassenen in armoede bij het verlaten van een instelling voor bijzondere jeugdzorg (ontwerphoofdstuk, versie begeleidingscommissie, Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting, oktober 2011)

Vooronderzoek kenmerken en hulp- en dienstverleningsbehoeften van maatschappelijk kwetsbare jongvolwassenen (Universiteit Gent i.o.v. de Vlaamse Gemeenschap, april 2010, Bert Hauspie)

Actieplan maatschappelijk kwetsbare jongvolwassenen, actiecluster 5: het nastreven van continuïteit en coördinatie in de begeleiding en hulp aan jong maatschappelijk kwetsbare jongvolwassenen

Actieplan maatschappelijk kwetsbare jongvolwassenen, synthese regelgevende en andere knelpunten die zorg op maat voor jongvolwassenen bemoeilijken

Vlaams actieplan geestelijke gezondheid, strategisch plan 2017 - 2019

2. Acties

Continuïteit in de zorg, en in het bijzonder bij de overgang naar volwassenheid, moet gegarandeerd worden. Het waarborgen van hulpcontinuïteit is één van de centrale pijlers in de 2.0.-aanpak voor integrale jeugdhulp in Vlaanderen. Er zijn de voorbije jaren al verschillende lokale en regionale initiatieven opgezet om de hulpverlening ten aanzien van jongvolwassenen en de overgang van jeugd naar volwassenenhulp te verbeteren. Het is belangrijk blijvende aandacht te besteden aan continuïteit van de zorg aan jongvolwassenen zodat een naadloze overgang naar volwassenheid bewerkstelligd kan worden.

In het kader van het waarmaken van deze doelstelling formuleren we een aantal acties die haalbaar en op relatief korte termijn realiseerbaar zijn, vanuit een intersectorale invalshoek, en die positieve gevolgen kunnen hebben op jongeren die als maatschappelijk kwetsbaar worden omschreven tijdens hun overgang naar volwassenheid. De acties vloeien voort uit 'best practices' die versnipperd zijn in het Vlaamse hulpverleningslandschap ten aanzien van jongvolwassenen en uit wetenschappelijk onderzoek (*supra*, 1. bronnen). We focussen zowel op acties in de **voorbereiding** op transitie (vóór de uitstroom) als **tijdens de transitie** naar volwassenheid (na de uitstroom).

De intersectorale benadering en een krachtgerichte aanpak zijn essentiële principes doorheen de verschillende acties. Het vastleggen of versterken van intersectorale samenwerking, procedures en instrumenten is geen garantie dat de overgang naar volwassenheid kwaliteitsvoller zal zijn. Een succesvolle overgang wordt grotendeels bepaald door de relationele component, zo blijkt uit wetenschappelijk onderzoek (cf. *supra*, 1). Het aannemen van hulp, zowel vóór als na de uitstroom uit de jeugdhulp, staat sterk in verbinding met het aangaan van een vertrouwelijke relatie tussen de hulpverlener en de jongere.

We houden vast aan de huidige situatie dat hulpverlening ten aanzien van meerderjarigen altijd een vrijwillig aanbod is (behalve in situaties van bewindvoering of gedwongen opname in de psychiatrie, die buiten het bereik van deze doelstelling vallen). We vertrekken hierbij van een duidelijke beleidskeuze. Vanuit de vaststelling dat het vandaag de dag niet evident is om als jongvolwassene op eigen benen te staan, vinden we het voor minderjarigen nooit vanzelfsprekend dat ze zelfstandig wonen. Daarom kiezen we ervoor enkel minderjarigen in het aanbod van Jongerenwelzijn te laten instromen, op basis van een jeugdhulpbeslissing door de toegangspoort. We houden het niet-rechtstreeks toegankelijke karakter van het aanbod aan, maar tegelijkertijd waken we erover dat bepaalde categorieën van jongeren (zoals jongeren die op 17-jarige leeftijd voor het eerst een hulpvraag binnen jeugdhulp stellen) niet tussen de mazen van het net vallen. Meerderjarigen stromen in het rechtstreeks toegankelijke aanbod begeleid zelfstandig wonen van het Algemeen Welzijnswerk in, tenzij hulpverlening door Jongerenwelzijn aangewezen is, omwille van redenen van continuïteit en complexiteit. Deze keuze creëert op zich al een grotere transparantie tussen de verschillende sectoren en de verschillende soorten begeleid wonen.

Ondersteuning vanuit het VAPH kan aangeboden worden tot en met het 21e levensjaar door een multifunctioneel centrum. Sinds 2012 is er de mogelijkheid om verder ondersteuning door een MFC te krijgen na het 21e levensjaar tot en met het 25ste levensjaar. Deze ondersteuning kan zowel bestaan uit ondersteuning aan huis als residentiële ondersteuning. De mobiele ondersteuning heeft als doel om het netwerk van de jongvolwassene te versterken om zo'n groot mogelijke autonomie en zelfzorg na te streven en een zo inclusief mogelijke opvang. Daarnaast kan deze fungeren als begeleide doorstroom naar diensten en voorzieningen binnen het algemeen welzijnswerk, of naar een vergunde zorgaanbieder van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Indien nodig kan er ook voorzien worden in residentiële ondersteuning via dagopvang of verblijf. Daarnaast kan eveneens rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp worden aangeboden.

Om de continuïteit van de zorg aan jongvolwassenen te worden, worden gerichte acties opgezet, die geïnspireerd zijn op de in punt 1 aangehaalde bronnen:

2.1 GERICHTE ACTIES VÓÓR DE UITSTROOM UIT DE JEUGDHULP

2.1.1 Een groeiplan rond de leeftijd van 16 jaar voor langdurige trajecten

We expliciteren de verwachting dat organisaties (in eerste instantie residentieel, maar ook diensten voor pleegzorg, ...) voor jongeren met een langdurig traject in de jeugdhulp planmatiger werken door tijdig – idealiter rond de leeftijd van 16 jaar - samen met de jongere een groeiplan op te stellen. In een dergelijk plan moeten de sterktes en zwaktes van de jongere en zijn context, zijn ondersteuningsbehoeften op de verschillende levensdomeinen (waarbij het belangrijk is oog te hebben voor praktische, administratieve en psychosociale ondersteuning), de wijze waarop aan de behoeften zal worden tegemoet gekomen (vb. voor welke behoeften zal beroep gedaan worden op de 'eigen krachten' van de jongere en diens context en waarvoor zal een beroep gedaan worden op professionele hulp) en het persoonlijk traject dat de jongere voor ogen heeft aan bod komen, op middellange en lange termijn. Met een dergelijke aanpak zal het traject naar volwassenheid planmatiger verlopen en kan geanticipeerd worden op moeilijkheden die zich tijdens de overgang naar een zelfstandig leven kunnen voordoen.

We onderzoeken met de sector in welke mate het groeiplan geïmplementeerd kan worden in de bestaande instrumenten (zoals het evolutieverslag of het handelingsplan).

De context neemt idealiter een belangrijke plaats in het groeiplan in. De jeugdhulp legde de voorbije jaren een grote klemtoon op het werken in en met de context, zowel bij het ambulante, als bij het residentiële aanbod. Omdat geen enkele jongere de jeugdhulp mag verlaten zonder een netwerk op wie ze kunnen rekenen, onderzoeken we - samen met de sector - wanneer, waar en hoe de krachten vanuit de context van de jongere kunnen aangewend worden om het groeiplan mee uit te werken, in samenspraak met en op het tempo van de jongere. Binnen dit kader kan aan contactherstel gedaan worden met sleutelfiguren voor jongeren die dat wensen.

Voor jongeren zonder een stabiele context verkennen we, naast het bijbrengen van sociale en relationele vaardigheden om het netwerk uit te breiden, de mogelijkheid en de randvoorwaarden om burgerinitiatieven in te schakelen (cf. *infra*, 2.1.3.).

2.1.2 Een rondetafel waar een ondersteuningsplan opgemaakt wordt

Idealiter 6 maanden voor de 18de verjaardag organiseert de jeugdhulpaanbieder een rondetafel met sleutelfiguren van de jongere om de transitie naar volwassenheid concreet voor te bereiden. Ook in complexe situaties schuiven we het instrument van de rondetafel naar voren, waarbij we een escalatiemogelijkheid voorzien naar een externe partner (zoals in het leven geroepen voor bemiddeling en cliëntoverleg). De regionale teams van de afdeling continuïteit en toegang van Jongerenwelzijn zijn aanspreekbaar voor het organiseren van rondetafels in situaties waar veel hulpaanbieders betrokken zijn en in situaties waar de overgang als zorgwekkend of complex wordt beschouwd.

Op een rondetafel is de jongere en zijn context, samen met belangrijke professionele actoren, afhankelijk van de indicatiestelling (zoals jeugdhulpaanbieder, OCMW, huisvestingsmaatschappij, CAW, drughulpverlening, CGG,...), aanwezig. De finaliteit is te komen tot een ondersteuningsplan dat continuïteit over de meerderjarigheid heen creëert, rekening houdend met de diverse levensdomeinen, en waarbij de verantwoordelijkheden en de engagementen van alle partijen duidelijk in kaart worden gebracht, alsook de afspraken inzake coördinatie en wanneer moeilijkheden opduiken. Voor minderjarigen met een handicap stemmen we hier ook af op de ontwikkelingen binnen de persoonsvolgende financiering voor minderjarigen met een handicap.

Het krachtgericht werken staat ook hier centraal bij de totstandkoming en de uitwerking van het ondersteuningsplan.

Jongvolwassenen kunnen binnen het VAPH een beroep doen op een Dienst Ondersteuningsplan (DOP) om inzicht te krijgen in de meest aangewezen soort(en) ondersteuning, al dan niet gefinancierd door het VAPH. Het DOP brengt - samen met de persoon met een handicap en zijn context - de vragen, wensen, ondersteuningsnoden en mogelijkheden in kaart. Dat leidt tot een ondersteuningsplan. De Diensten Ondersteuningsplan zijn opgericht in functie van de vermaatschappelijking van de zorg voor personen met een beperking en hebben expertise in krachtgericht en netwerkversterkend werken. Per provincie is er één dienst.

Tijdens de rondetafel expliciteren we de verwachting dat de mogelijkheid tot en de procedure voor voortgezette hulpverlening binnen de jeugdhulp wordt uitgelegd aan de jongere. Verder hebben we de verwachting dat jongeren kennis krijgen van de eerstelijns volwassenenhulpverlening die relevant kan zijn tijdens de transitieperiode, afhankelijk van de verwachte moeilijkheden tijdens de transitieperiode. De wijze waarop deze kennismaking idealiter gebeurt, wordt in 2.2.2 besproken.

Naast voortgezette hulpverlening binnen de jeugdhulp en volwassenenhulpverlening kan tijdens de rondetafel ook bekeken worden of verblijfsalternatieven in/met de (ruimere) context kunnen gerealiseerd worden, al dan niet met professionele ondersteuning.

2.1.3 Burgerinitiatieven

We verkennen de mogelijkheid en de randvoorwaarden om burgerinitiatieven, zoals LUS vzw, structureel in te schakelen in de 2.1.1 en 2.1.2 vermelde plannen.

Voor de uitvoering van deze acties (2.1.) is er verregaande intersectorale afstemming met lopende (sectorale) beleidslijnen. We denken hierbij onder meer aan zorgcircuits voor kinderen en jongeren van geestelijke gezondheidszorg, het actieplan geestelijke gezondheid, de CLB's, de ondersteuningsplanning voor meerderjarigen met een handicap, het plan dak- en thuisloosheid van het algemeen welzijnswerk.

We bedden deze goede praktijken in het kwaliteitsbeleid van de organisaties in.

2.2 GERICHTE ACTIES TIJDENS / NA DE UITSTROOM UIT DE JEUGDHULP

2.2.1 Verantwoorde afsluiting en nazorg

We verwachten van de sector dat de afsluiting van de zorg geïntegreerd is in de werking van de jeugdhulpaanbieder. In casussen waar geen rondetafel nodig is (vb. omwille van een positief lopend traject waarbij geen moeilijkheden tijdens de transitie verwacht worden) kan de afsluiting van de zorg een formele plaats krijgen tijdens een afsluitend cliëntoverleg.

Onderzoek toont aan dat nazorg een belangrijke werkzame factor is binnen de jeugdhulpverlening. We willen de sector sensibiliseren om nazorg structureel te verankeren in hun aanbod. In tegenstelling tot voortgezette hulpverlening, worden bij nazorg geen nieuwe hulpverleningsdoelstellingen nagestreefd. Nazorg kan beperkt blijven tot een aantal contacten of ondersteunende activiteiten na het afsluiten van de begeleiding in de jeugdhulp, op initiatief van de jongere of van de jeugdhulpaanbieder, in functie van het 'in beeld blijven' van de hulpverlener/pleegouder. De wijze en frequentie van de nazorg gebeurt in samenspraak met de jongere en wordt uitgevoerd door een hulpverlener/pleegouder waarmee de jongere een 'band' heeft. Pas wanneer sprake is

van een vertrouwelijke relatie tussen de hulpverlener/pleegouder en de jongere zal de ondersteuning aanvaard worden door de jongere.

2.2.2 Voortgezette hulpverlening of de brug naar volwassenenhulpverlening

Elke jongere die als minderjarige jeugdhulp heeft gekregen, moet de kans krijgen om voortgezette hulpverlening aan te vragen. De voortgezette hulpverlening wordt idealiter uitgevoerd door een hulpverlener/pleegouder waarmee de jongere een vertrouwelijke relatie heeft, om de vooropgestelde hulpverleningsdoelstellingen maximaal te bereiken.

Niettegenstaande er jongeren zullen zijn die geen beroep doen op voortgezette hulpverlening – om welke reden dan ook – kunnen sommigen alsnog gebaat zijn met professionele ondersteuning. Door jongeren tijdig kennis te laten maken met volwassenenhulpverlening (cf. infra, 2.1.2) kan de drempel voor de jongeren om er beroep op te doen verlaagd worden. Elkaar kennen, verlaagt immers drempels. Er zijn vele mogelijkheden om kennismaking te bewerkstelligen. We denken aan tandembegeleiding, gerichte workshops door bijvoorbeeld CAW, VDAB, OCMW, CGG, maar ook beproefde methoden zoals eigen kracht-conferenties bieden kansen om de krachten te bundelen. Tandembegeleiding geniet de voorkeur, omdat hierdoor niet enkel structurele loopplanken, maar ook inhoudelijke en relationele loopplanken worden gelegd. Een vertrouwelijke relatie tussen hulpverlener en jongere heeft tijd nodig om te groeien, en net daarom is tandembegeleiding tijdens de transitie erg waardevol.

2.2.3 Missing links tussen de residentiële zorg en zelfstandig wonen

Vanuit de vaststelling dat de overgang van residentiële opvangvormen (leefgroep, kamertraining) naar zelfstandig wonen een grote, en in veel gevallen quasi onomkeerbare stap is voor jongeren, verkennen we de mogelijkheid om innovatieve verblijfsvormen te introduceren: kleinschalige wooneenheden waar een beperkt aantal jongeren samenleven onder een flexibel en aangepast toezicht en ondersteund door een gedegen permanentiesysteem, waarbij het statuut van alleenstaande (ook voor het financiële gedeelte) behouden kan blijven. We verwachten dat een dergelijk aanbod mee ondersteund wordt door vrijwilligers (al dan niet ervaringsdeskundigen).

Naast de kleinschalige wooneenheden wordt onderzocht of de mogelijkheid bestaat om snel te differentiëren tussen diverse modules (vb. van (begeleid) zelfstandig wonen (terug) naar de leefgroep) wanneer de jongere moeilijkheden kent tijdens het zelfstandig wonen.

We stemmen hierbij af met de initiatieven die genomen worden ter uitvoering van het actieplan dak- en thuisloosheid, waar het laagdrempelige verblijf van de centra voor algemeen welzijnswerk gedifferentieerd wordt.

We verkennen de opportuniteit om ontmoetingsplaatsen en buurtgerichte werking verder uit te breiden en ook voor deze doelgroep expliciet te profileren (inloophuizen, verenigingen, buurtwerkingen, ...). Deze initiatieven zijn laagdrempelig en leggen geen verplichtingen op. Het zijn plaatsen waar de jongeren en jongvolwassenen graag naar toe komen en waar ze zichzelf kunnen zijn. We maken afspraken met de lokale besturen om dergelijke initiatieven te realiseren en we doen een beroep op vrijwilligers(organisaties) voor de ondersteuning.

We vertrekken hierbij van de exploratie of aansluiting kan gevonden worden bij bestaande soortgelijke initiatieven van het Algemeen Welzijnswerk en volgen de uitbouw van de vijf Rode Neuzen inloophuizen voor jongeren met psychische problemen op.

Hoewel in eerste instantie niet therapeutisch en behandelend van finaliteit, hebben deze initiatieven een sterke verbinding met de geestelijke gezondheidszorg, net als met andere instanties

(OCMW, buurtwerk, JAC, Algemeen Welzijnswerk, jeugdhulp, wijkgezondheidscentra, ...). Deze laatste diensten kunnen hun outreachende werking hierop laten aansluiten.

2.3 VOORTGEZETTE HULPVERLENING EN DE VERRUIMING VAN DE MOGELIJKHEDEN

Vanuit de vaststelling dat er op het werkveld veel vragen leven over de huidige mogelijkheden inzake voortzetting van de hulpverlening na meerderjarigheid, nemen we hierover een verduidelijkend initiatief.

We verruimen de mogelijkheden rond de voortzetting van de jeugdhulpverlening na de 18de verjaardag. We streven ernaar dat elk hulpverleningsaanbod (zowel ambulante, residentiële als pleegzorg) dat momenteel tot de leeftijd van 18 jaar ingezet kan worden, op termijn tot de leeftijd van 25 jaar ingezet kan worden, zoals binnen het VAPH al mogelijk is. We zetten een onderzoek op het getouw naar een verruiming van deze mogelijkheden door meer flexibiliteit en/of een wetgevend initiatief. Hierbij zal maximale aandacht gaan naar het soepel en flexibel kunnen inzetten van de bestaande competenties, het samenwerken met de andere sectoren en met de volwassenenhulpverlening.

2.4 FOCUSGROEPEN OM DE GOEDE PRAKTIJKEN TE EXPLICITEREN

We ontsluiten in regionale netwerken goede praktijken, zowel vóór als na de uitstroom, uit het aanbod van Jongerenwelzijn, het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en het Algemeen Welzijnswerk (zoals 'Bruggen na(ar) achttien', 'Samenwerken verbindt', 'LOGin', ...). Deze goede praktijken zetten sterk in op intersectorale samenwerking en op het creëren van een brug tussen jeugdhulp en de volwassenenhulpverlening. We organiseren regionale en lokale focusgroepen waarbij we deze goede praktijken en andere 'good practices' uit wetenschappelijk onderzoek (*supra*, 1. bronnen) ten aanzien van hulpcontinuïteit voor jongvolwassenen capteren en ontsluiten via het kwaliteitsbeleid van de voorzieningen. We realiseren dit, rekening houdende met de opdracht die de centra voor algemeen welzijnswerk krijgen in het uitbouwen van regionale netwerken en trajectbegeleiding.

2.5 INFOMOMENTEN VZW CACHET

Samen met de VVSG, vzw Cachet, vzw Emmaüs Jeugdzorg (afdeling Mechelen) en het OCMW van Mechelen organiseren we in de dertien centrumsteden een infomoment waarbij de vertaling van een aantal aanbevelingen uit de publicatie 'Sur ma route' van vzw Cachet worden toegelicht:

- Tools voor een samenwerkingsverband tussen diverse sectoren (OCMW, CAW, jeugdhulp, JAC,...) capteren waardoor de brug tussen jeugdhulp en zelfstandig wonen gefaciliteerd wordt;
- Aparte maatschappelijke assistenten bij de OCMW's voor jongvolwassenen;
- De installatiepremie als een recht voor jongeren uit de jeugdhulpverlening waarbij er geen obstakel mag zijn in de toekenning ervan;
- Het inkomensonderzoek bij ouders mag evenmin een obstakel zijn voor de jongvolwassene om af te zien van hun recht op leefloon;
- De oprichting van community houses (zie ook actie 2.2.3.).

2.6 STIGMATISERING WEGWERKEN

Een negatieve beeldvorming ontnemt de jongeren kansen. Vanuit de vaststelling dat jongvolwassenen gestigmatiseerd worden door hun traject in de hulpverlening, worden scholen, werkgevers en (sociale) huisvestingsmaatschappijen nauw betrokken bij het actieplan, zodat ze meer oog hebben voor deze doelgroep.

2.7 AFSTEMMING MET ANDERE TRAJECTEN

We werken bovenstaande acties uit in nauwe afstemming met andere trajecten, zoals de taskforce PVF voor minderjarigen met een handicap, het actieplan dak- en thuisloosheid, het actieplan autisme, en het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding.

Bovenstaande acties beperken zich in grote mate tot (actoren uit) het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Verschillende knelpunten waar jongvolwassenen mee geconfronteerd worden, raken andere beleidsdomeinen, niet het minst huisvesting, maar ook tewerkstelling, cultuur, onderwijs, ... Het is een verhaal van inclusie, waarbij elk beleidsdomein zijn verantwoordelijkheid moet opnemen. We grijpen bestaande overlegstructuren aan om de aandacht bij deze beleidsdomeinen voor deze doelgroep te stimuleren. Binnen het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding (VAPA) wordt de focus gelegd op de bestrijding van armoede bij gezinnen met jonge kinderen. Daarin staat een tweesporenbeleid voorop, m.n. (1) investeren op early childhood education bij jonge kinderen en (2) investeren in de ouders van de toekomst (jongvolwassenen). Niet alleen binnen het Vlaamse beleid wordt hiervoor aandacht gevraagd, maar ook binnen het beleid van de lokale besturen, onder meer via netwerken kansarmoedebestrijding. De afdeling Welzijn en Samenleving van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin volgt de ontwikkelingen in het kader van het VAPA en de lokale kinderarmoedebestrijding op.

3. Opvolging

Een stuurgroep initieert de trajecten, volgt ze op en koppelt terug naar het Aansturingscomité Jeugdhulp. De stuurgroep bestaat uit een vertegenwoordiging van:

- de afdeling Voorzieningenbeleid van Jongerenwelzijn;
- de afdeling Continuïteit en Toegang van Jongerenwelzijn;
- het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;
- het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap;
- de koepels
- cliëntvertegenwoordigers:
 - Cachet
 - Oudersparticipatie Jeugdhulp Vlaanderen
 - VGPH
 - Pleegzorg